

ဝိဝါကဝဋ် ငြေးမလွတ်

အရှင်မာနိတ (ရွှေပြည်သာ)

ဓမ္မာစရိယ၊ ဝိနယဝိဒ္ဓ

စာရေးသူ၏ အမှာ စာ

စာရေးသူရဲ့ ပထမခြေလှမ်းအဖြစ် "နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ ဘုရားနှင့် ခုနစ် ရက်သားသမီးများ" စာအုပ်ကို ၂၀၁၅-ခု၊ နိုဝင်ဘာလမှာ ထုတ်ဝေဖြန့်ချိ ခဲ့ပါသည်။ ။ ခုနစ်ရက်သားသမီး အားလုံးနှင့် သက်ဆိုင်တဲ့ စာအုပ်တစ်အုပ် ဖြစ်သည် ကို စာဖတ် ပရိသတ်များ သိပြီးဖြစ်ပါသည်။ ။ ဝယ်ယူအား ပေးသူများကိုလည်း အထူးပင် ကျေးဇူးတင်ပါသည်။ ။

ယခုအခါ ဒုတိယခြေလှမ်းအဖြစ် ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ၊ ပထမအုပ်၊ ယမကဝဂ်၊ စက္ခုပါလတ္ထေရဝတ္ထုအား မှီငြမ်းကိုး ကားကာ မိမိဉာဏ်မီသလောက်၊ မိမိကိုယ်တိုင် နားလည်ခံစားထားသည် ကို "ဝိပါကဝဋ် ပြေးမလွတ်" ဟု ခေါင်းစီးတပ်ကာ စာဖတ်သူများ နှင့် မိတ်ဆက်ပေးချင်ပါသည်။ ။

ဝိပါကဝဋ်ဆိုတဲ့ စကားလုံးသည် ဗုဒ္ဓဘာသာ မြန်မာ လူမျိုးများ နှင့် ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်ပြီးသား ဖြစ်ပါသည်။ ။ နေ့စဉ်သုံးစကားများ ဌ်ပင် ကာလဝိပါက နောက်ပိုးတက်၊ ဝိပါကကြမ္မာ မပြေးသာ-စသည် ဖြင့် ဝိပါကဝဋ်အကြောင်း ပေါ်လွင်အောင် ပြောဆိုလေ့ ရှိကြ၏။

ဓမ္မကထိက ဆရာတော်များ ၊ ဘာသာရေး စာရေးဆရာကြီးများ ဟောပြော၊ ရေးသားသည် ကို နာယူ၊ ဖတ်ရှုလေ့ရှိ ကြ၏။ ကိုယ်တိုင် မြ

င်တွေ့ရတဲ့ မိမိဝန်းကျင်မှ ဖြစ်စဉ်များကို သတိသညာ အသိပညာအားဖြင့် မှတ်သားထားကြသည် လည်း ရှိပါသည်။ ။ ယနေ့ မျက်မှောက်ခေတ်တွင် အင်တာနက် အွန်လိုင်း ကျေးဇူးကြောင့် မိမိဝန်းကျင်တင်မက ကမ္ဘာဝန်းကျင်ကိုပါ သတိ ထားနိုင်လာကြပါသည်။ ။

ထို့ကြောင့် ယခင်ထက်ပိုကာ ဝိပါကဝဋ်လည်သူများကို တွေ့မြင်နိုင်၏။ ဝိပါကဝဋ်အကြောင်းကိုလည်း ပို၍ နားလည် လက်ခံလာကြပါသည်။ ။ ထို့ကြောင့် အချို့သည် ဝဋ်လည်မည့် အကြောင်း မကောင်းမှုများ ပြုရန် ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့ကာ သတိသညာ အသိပညာဖြင့် မကောင်းမှုမှ နောက်ဆုတ်သွား ကြပေသည်။ ။ အချို့ကား မြင်ကာမတ္တ ကြားကာမတ္တ မြင်ရုံကြား ရုံမျှသာ ရှိ၏။ အသိပညာ မဖြစ်နိုင်ကြပေ။

အချို့ကား ဝိပါကဝဋ်ဟူ၍ ပင် မထင်၊ ဖြစ်စရာရှိလို့ ဖြစ်သည် ဟုသာ မြင်ကြ၏။ ခံစရာရှိလို့ ခံရသည်။ ။ လုပ်ရဲရင် ခံရဲရမှာ ပေါ့၊ လုပ်ရဲရင် ခံရဲတယ်ကွ စသည် ဖြင့် ဝိပါကဝဋ်သို့ အရောက်ချီတက်ရန် မြှောက်ထိုးပင့်ကော်စကားမျိုးပင် ဆိုတတ် ကြပေသည်။ ။

ထိုသို့ လူအမျိုးမျိုးရှိရာတွင် ဝိပါကဝဋ်အား ကြောက်ရွံ့ ထိတ်လန့်နေသူများ ပို၍ ကြောက်ရွံ့ ထိတ်လန့်စေရန်၊ ဝိပါကဝဋ်အား မကြောက်ရွံ့မထိတ်လန့်သေးသူများ ကြောက်ရွံ့ ထိတ်လန့်လာစေရန်၊ ဝိပါကဝဋ်အကြောင်း လုံးဝ မသိနားမလည်သေးသူများ အနည်းအပါး နားလည်လာစေရန် ရည်ရွယ်ပြီး ဤစာ အုပ်ငယ်ကို ရေးသားထုတ်ဝေ ဖြန့်ချိလိုက်ပါသည်။ ။

ဤစာအုပ်ငယ်သည် စာပေဆိုတဲ့ မဟာသမုဒ္ဒရာထဲက ရေတစ်စက်မျှသာ ဖြစ်၏။ သို့သော် ဝိပါကဝဋ်အကြောင်းကို ကောင်းစွာ နားမလည်သေးသူများ အတွက်မူ ဝိပါကဝဋ်ဆိုင်ရာ သမုဒ္ဒရာတစ်စင်းပင် ဖြစ်မည်

ထင်ပါသည်။ သမုဒ္ဒရာကို မြင်ဖူး၊ ကူးခပ်ဖူးသူသည် သမုဒ္ဒရာအကြောင်း ကောင်းစွာ နားလည်သကဲ့သို့ ဤစာအုပ်ငယ်ကို ဖတ်ရှုလေ့လာဖူးသူသည် ဝိပါက ဝဋ်အကြောင်း ကောင်းစွာ နားလည်နိုင်ပေသည်။

စာရှုသူအပေါင်း ရွှင်လန်းချမ်းမြေ့ကြပါစေ။

*****

အရှင်မာနိတ (ရွှေပြည်သာ)
ဓမ္မစရိယ၊ ဝိနယဝိဒ္ဓ၊
တေဇာရာမဘုန်းတော်ကြီးသင်ပညာရေး
အလယ်တန်းကျောင်း
မဟာဗန္ဓုလလမ်း၊ ၁၆-ရပ်ကွက်၊ ရွှေပြည်သာ
ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး
၀၉ ၄၅၀၀၁၆၃၈၈၊ ၀၉ ၇၉၆၇၅၉၂၅၃

ကျေးဇူးတင်လွှာ
သို့မဟုတ်
ကတညုတ ကတဝေဒီမင်္ဂလာ

ဤစာအုပ်ကို ရေးသားပြုစုနေစဉ်မှာ လွန်ခဲ့သော နှစ်(၂၀)ကျော်က ကွယ်လွန်လေပြီးသော မိဘနှစ်ပါးကို ယခင် ထက်ပို၍ အထူးသတိရ၏။ မိဘနှစ်ပါးတို့ က မွေးဖွားသန့်စင်ကာ ကျွေးမွေးပြုစု ယုယပိုက်ထွေးလာခဲ့၍ သာ စာရေးသူ ဤလောက၌ ရှိလာခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ။

မမွေးဖွားဘဲ ဆေးစားခြင်းစတဲ့ နည်းလမ်းတစ်မျိုးမျိုးဖြင့် ဖျက်ဆီးခဲ့ပါမူကား စာရေးသူ လူဖြစ်လာရန် အကြောင်းမရှိချေ။

လူဖြစ်လာရခြင်း၊ လူ့ဘဝမှ သာမဏေဘဝသို့ ရောက် ရှိလာခြင်း၊ ရတနာသုံးပါး မိဘ၊ ဆရာသမားဆိုတဲ့ အနန္တော အနန္တ ငါးပါးအား နားလည်သိမြင်စေခြင်းစတဲ့ အရာအား လုံးသည် မိဘတို့ နှင့် စပ်၏။ မိဘဟူသော လက်ဦးဆရာတို့ သင်ညွှန်ပြသ၍ သိရ၏။ ထို့ကြောင့် ဗုဒ္ဓက လက်ဦးဆရာ မည်ထိုက်စွာ ပုဗ္ဗာစရိယ မိနှင့် ဖဖြစ်ကြောင်း ဟောပြ၏။

မိဘတို့ မမွေးလျှင် လောကကြီးကို မြင်တွေ့ရဖွယ် မရှိ။ မကျွေးမွေးလျှင် အသက်ရှင်သန်နိုင်ခြင်း မရှိ။ မသင်ပြ၊ မပြုပြင်လျှင် အသိအမြင် မရှိနိုင်ချေ။ ထို့ကြောင့် မိဘတို့ သည် ကျေးဇူးတော် အနန္တနှင့် ပြည့်စုံ၏။ ထိုသို့ အနန္တဂုဏ်အင် ကျေးဇူးရှင်များ ဖြစ်ကြတဲ့ ရခိုင်ပြည်နယ်၊

မြေပုံမြို့နယ်၊ ကျေးတောရွာမှ ဖခင် ဦးအောင်လှဦး + မိခင် ဒေါ်မပွင့် တို့ အားလည်းကောင်း...

ထို့အပြင် ပဗ္ဗဇ္ဇာစရိယ၊ ဥပသမ္ပဒါစရိယ၊ နိဿယာ

စရိယ၊ ဓမ္မာစရိယ၊ သြဝါဒါစရိယများ ဖြစ်ကြတဲ့ ---

၁။ ဘဒ္ဒန္တ သီရိဝံသ၊ ဓမ္မဝေပုလ္လကျောင်း၊ ကျေးတောရွာ၊ မြေပုံမြို့နယ်၊ ရခိုင်ပြည်နယ်။

၂။ ဘဒ္ဒန္တ ဝဏ္ဏ၊ အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ၊ နိုင်ငံတော်သြဝါဒါစရိယ၊ နဂါးပရိယတ္တိစာသင်တိုက်၊ ကျောက်ဖြူမြို့၊ ရခိုင်ပြည်နယ်။

၃။ ဘဒ္ဒန္တ ကေသရာဘိဝံသ၊ နိုင်ငံတော်သြဝါဒါစရိယ၊ မင်္ဂလာရာမပါဠိတက္ကသိုလ် ကျောင်းတိုက်၊ သိမ်ဖြူလမ်း၊ ဗိုလ်တထောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးနှင့် တကွ တိုက်အုပ်တိုက်ကြပ် နာယကစာချ ဆရာတော်များ ။

၄။ ဘဒ္ဒန္တ ဝိဇယ၊ ဆားလင်းပရိယတ္တိစာသင်တိုက်၊ ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး။

၅။ ဘဒ္ဒန္တ ဂမ္ဘီရဗုဒ္ဓိ၊ ကျောင်းအုပ်ဆရာတော်၊ တေဇရာမဘုန်းတော်ကြီးသင်ပညာရေး အလယ်တန်းကျောင်း၊ မဟာဗန္ဓုလလမ်း၊ အမှတ်(၁၆)ရပ်ကွက်၊ ရွှေပြည်သာမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး တို့ အားလည်းကောင်း...

ထိုမှ တစ်ပါး စာရေးသူအား ယုတ်နိမ့်သော ရှင်သာမဏေဘဝမှ မြင့်မြတ်သော ရဟန်းဘဝသို့ ရောက်ရှိအောင် ထောက်ပံ့ကူညီလှူဒါန်းကြတဲ့ ပစ္စယာနုဂ္ဂဟ ရဟန်းဒါယကာ ဦးဘဌေး+ ရဟန်းဒါယိကာမ ဒေါ်ခင်ခင်ကြီး၊ အမှတ်(၂၈၆) အခန်း(၁၁) ပန်းဆိုးတန်းလမ်း၊

ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး တို့ အားလည်းကောင်း

...

ထို့အပြင် ဤစာအုပ် စတင်ရေးသားချိန်မှ စ၍ ထုတ်ဝေဖြန့်ချိသည် အထိ အစစအရာရာ ကူညီပံ့ပိုးပေးကြကုန်သော ကျေးဇူးရှင်အပေါင်းတို့ အားလည်းကောင်း အထူးကျေးဇူးတင်ရှိ ပါကြောင်း ကတညုတ ကတဝေဒီ မင်္ဂလာစကား ဆိုပါရစေ။ ဂုဏ်ကျေးဇူး အထူးရှိကြကုန်သော မိဘဆရာသမား အပေါင်းတို့ နှင့် ရဟန်းဒါယကာ ဒါယိကာမကြီးတို့ အား ဤစာအုပ်ဖြင့် ကျေးဇူးဆပ်ပါ၏။

ကျေးဇူးရှင်အပေါင်းတို့ အား ဤစာအုပ်ဖြင့် ဂါရဝပြုပါ ၏။ အားလုံး ရွှင်လန်းချမ်းမြေ့ကြပါစေ။

စာရေးသူ
အရှင်မာနိတ (ရွှေပြည်သာ)
၇-၇-၂၀၁၇

စီစဉ်တည်းဖြတ်သူ၏ အမှာစာ

အရှင်မာနိတ (ရွှေပြည်သာ)ရဲ့ ပထမခြေလှမ်းဖြစ်တဲ့ "နှစ်ကျိပ်ရှစ် ဆူဘုရားနှင့် ခုနစ်ရက်သားသမီးများ" စာအုပ်တုန်းကလည်း စာရေးသူ စီစဉ်တည်းဖြတ်ပေးခဲ့ပါသည်။ ယခု ဒုတိယခြေလှမ်းသစ်အနေဖြင့် အရှင်မာနိတ (ရွှေပြည်သာ)က "ဝိပါကဝဋ် ပြေးမလွတ်" ဟု နာမည်ပေးပြီး ယခင်ထက် ကြိုးစားထားသည်ကို တွေ့ရပြန်၏။

ဒုတိယခြေလှမ်း မတိမ်းစောင်းရအောင် စီစဉ်တည်းဖြတ်ပေးရန် လာရောက်အပ်နှံပြန်၍ တာဝန်တစ်ရပ်ကို ကုသိုလ်တစ်ခုကဲ့သို့ အာရုံပြုကာ လက်ခံလိုက်ပါသည်။ စာရေးသူကိုယ်တိုင်လည်း ဝိပါကဝဋ်အကြောင်း စိတ်ဝင်စားပါသည်။ လေ့လာနေဆဲဟု ဝန်ခံပါသည်။ သိလိုသည်များ သိခွင့်ရမှာပဲလို့ ယုံကြည်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် စာရေးသူအတွက် အချို့ရှာသကာတွေ ဖြစ်သွားပါသည်။

စာမူကို ဖတ်ရှုရင်းပင် ဝဋ်ဆိုတာ ဘာလဲ။ ဝဋ်ဆိုတာ ဘာလဲ။ လို့ စာရေးသူ စဉ်းစားနေပါသည်။ ထိုသို့စဉ်းစားရင်း ဖတ်ရှုလာရာ စာ-၁၁၉-ရောက်တော့ "ဝဋ်နာမ သံသာရော ဝိဝဋ်နာမ နိဗ္ဗာန်" ဟု သာဓကထုတ်ပြပြီး "မြမြမှတ်ပါ ဝဋ်ဆိုတာ သံသရာ" ဟု အရှင်မာနိတ (ရွှေပြည်သာ) က ရှင်းပြထားပါသည်။ စာရေးသူတွက်တော့ ရေငတ်သူ ရေတွင်း

ထဲကျသည် ဟု ဝန်ခံရပေမည်။

ဝဇ္ဇိ အာဝဇ္ဇိ=တစ်ဖန်ပြန်လည်လာသော။ ဝိပါက=ဆိုး ကျိုးသည် အကြောင်းမဲ့သက်သက် ဖြစ်ပေါ်လာသည် မဟုတ်။ ကံတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် တစ်ဖန်ပြန်လည်လာခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဆိုလိုသည် ကား ကမ္မဝဋ်ရှိလို့ ဝိပါကဝဋ်လည်ရ ခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ ကမ္မဝဋ်ဟူ သည် မိမိပြုတဲ့ ကံပင် ဖြစ်၏။ သို့ဆိုလျှင် မိမိကကော ထိုကံကို အကြော င်းမဲ့သက်သက် ပြုလေသလား၊ ဘာကြောင့် ပြုပါသလဲလို့ တစ်ဆင့်တ က်ကာ တွေးတောကြည့်ပါသည်။

ထိုအကြောင်းကို အရှင်မာနိတ (ရွှေပြည်သာ) က (စာ-၁၂၂)တွင် " ကမ္မဝဋ်၏ အရင်းအမြစ်ကား ကိလေသဝဋ် ပင်တည်း" ဟု ကမ္မဝဋ်သ ည် ကိလေသဝဋ်အား အခြေခံကာ ဖြစ်ပေါ်လာကြောင်း ရှင်းပြထားပါသ ည်။ ကိလေသဝဋ် မကင်း ပြတ်နိုင်သောကြောင့် သူသူငါငါ သတ္တဝါတို့ ကမ္မဝဋ်ကို ပြုဖြစ် ကြ၏။ ကမ္မဝဋ် အရင်းခံနေ၍ သံသရာမှာ ဝိပါကဝဋ် ကိုယ့်ထံ ပြန်လည်လာခဲ့သည် မဟုတ်ပေလော။

ထို့အပြင် ဘဝအားဖြင့် ဝိပါကဝဋ်မှ လွတ်အောင် ရှောင်ရှားလို့ မရနိုင် ကြောင်း၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု ပြုလုပ်ခြင်း စတဲ့ နည်းလမ်းဥပဒေသ တစ်မျိုးမျိုးဖြင့်လည်း ဝိပါကဝဋ်မှ လွတ်ကင်းအောင် မရှောင်ရှားနိုင်ကြော င်း၊ အရှေ့အနောက် တောင်မြောက် အရပ်ဒေသအားဖြင့်လည်း ဝိပါကဝ ဋ်မှ လွတ် ကင်းအောင် မရှောင်ရှားနိုင်ကြောင်း သူကဏ္ဍနှင့် သူ ရှင်းပြ ထား သည် ကို တွေ့ရ၏။

ဤမျှသော စကားအစဉ်ဖြင့် စာရေးသူသည် အရှင်မာ နိတ(ရွှေပြည် သာ)ရဲ့ "ဝိပါကဝဋ် ပြေးမလွတ် " စာမူကို စီစဉ် တည်းဖြတ်ရင်း ဝိပါက ဝဋ်ဆိုင်ရာ သမုဒ္ဒရာထဲက ရေနစ်စက်၊ သုံးစက် သောက်သုံးရကြောင်း

ဝန်ခံပါသည်။ ဆက်လက်ဖတ်ရှု ပါလျှင် ဝိပါကဝဋ်ဆိုင်ရာ ရေစက်ပေါင်းများစွာ သောက်သုံးရ လိမ့်မည်ဟု မလွဲမသွေ ယုံကြည်ပါသည်။

စာဖတ်သူအပေါင်းတို့ ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ လေ့လာ ဖတ်ရှုခြင်းဖြင့် ကိုယ်စီကိုယ်ငှာ သောက်သုံးနိုင်ကြပါစေဟု သာ တိုက်တွန်းလိုပါသည်။ အခြားသော စကားဥပါယ်၊ နည်းလမ်း အသွယ်သွယ်ဖြင့် အမွန်းတင်ကာ စကားဦးမသမ်းလိုပါ။

ရွှင်လန်းချမ်းမြေ့ကြပါစေဗျာ။

ဓမ္မာစရိယ ဦးစောဝင်း
၈-၈-၂၀၁၇
၀၉၄၀၁၅၃၄၄၉၉

*****

စေတနာဆန္ဒ

ဆရာပေါင်းစုံ နည်းမျိုးစုံကို
အစုံအလင် ဉာဏ်အမြင်ဖြင့်
ဆင်ခြင်သုံးသပ် ရှာဖွေဖတ်လျက်
သိမှတ်ဖွယ်ရာ ကောင်းနိုးရာကို
ဖွေရှာပြုစု ဤစာစုကား
ယခုလည်းကောင်း နောင်လည်းကောင်းမို့

စိတ်ကောင်းယှဉ်ကာ မျှဝေပါသည်
လိုရာဆန္ဒ ပြည့်စေသော်...။

အရှင်မာနိက (ရွှေပြည်သာ)

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

မဟာသုဝဏ္ဏသုဋ္ဌေးကြီး

သာဝတ္ထိမြို့တွင် မဟာသုဝဏ္ဏသုဋ္ဌေးကြီး တစ်ဦး ရှိပါသည်။ ။ အတွင်းအပ အသုံးအဆောင် များ မြှောင် ကြွယ်ဝ၏။ မြေ၌ မြှုပ်ထားတဲ့ ဥစ္စာလည်း မြားမြှောင် ကြွယ်ဝသူ ဖြစ်ပါသည်။ ။ နေ့စဉ်သုံးငွေလည်း အလွန်များ ၏။ စည်းစိမ်ဥစ္စာ နှင့် ပတ်သက်ပြီး ပူပန်စရာ မရှိ။ အားလုံး ပြည့်စုံ၏။

သို့သော် သားသမီး တစ်ယောက်မျှ မရတတ်။ သားသမီးရတနာ မထွန်းကားပေ။ အိမ်ဆည်းလည်း နှင့် တူတဲ့ သားသမီးရတနာ မရှိတော့ နှလုံးသားမှာ အားပြတ်နေ၏။ ထုံးစံအတိုင်း သားသမီးရလိုစိတ် ပြင်းပြနေပါသည်။ ။

တစ်နေ့ သုဋ္ဌေးကြီး ရေချိုးဆိပ်သို့ ရေချိုးသွား၏။ ရေချိုးပြီးအပြန် လ မ်းခ ရှီးကြ ၁၆၂၁ အခက်အလက်အရွက်နှင့် ပြည့်စုံတဲ့ တောစိုးသစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်ကို မြင်တွေ့၏။ မဟာ သုဝဏ္ဏသုဋ္ဌေးကြီး စိတ်ထဲတွင် "အင်း ဒီသစ်ပင်ကြီးက တန်ခိုးကြီးနတ် သိမ်းဆည်းထားတဲ့

သစ်ပင်ပဲ ဖြစ်လိမ့်မယ် " ဆိုတဲ့ အတွေးတစ်ခု ရောက်လာ၏။ ငါ့ဆန္ဒ ပြည့်ဝလာအောင် ဒီသစ်ပင်စောင့် ရုက္ခစိုးနတ်မင်း ကူညီနိုင်လိမ့်မည်- လို့ လည်း ယုံကြည် အားကိုးစိတ် ဖြစ်ပေါ်လာပါသည်။ ။

ထိုအတွေးကြောင့် သစ်ပင်ကြီးရဲ့ ခြေရင်းကို အသေချာရှင်းလင်းပြီး ရာဇမတ် ကာရံလိုက်ပါသည်။ ။ ပြီးတော့ သဲခင်း လိုက်၏။ တံခွန်၊ ကုက္ကာ၊ မုလေးပွားများ စိုက်ထူကာ တောစိုး သစ်ပင်ကြီးကို တင့်တယ်စွာ တန်ဆာဆင်လိုက်၏။ အားလုံး ပြင်ဆင်ပြီး လက်အုပ်ချီကာ "အကယ်၍ သားဖြစ်ဖြစ်၊ သမီး ဖြစ်ဖြစ် တစ်ယောက်ယောက်များ ရခဲ့ပါက သင် ရုက္ခစိုးနတ် မင်းအား ထိုက်တန်စွာ ပူဇော်ပါမည် " ဟု လည်း ကတိပေး ကာ ဆုတောင်းထားခဲ့ပါသည်။ ။

ယုံကြည်ချက်ကြောင့် လား၊ တိုက်ဆိုင်၍ လား အတပ်မပြောတတ်။ ထိုသို့ ကတိစကားဆိုကာ ဆုတောင်းထားပြီး သိပ်မကြာမီမှာ ပင် မဟာ သုဝဏ္ဏသူဌေးကြီးရဲ့ ဇနီးဝမ်းထဲမှာ သားသန္ဓေ တည်လာခဲ့ပါသည်။ ။ ဓမ္မတာကာလ ရောက်လာခဲ့ သော်လည်း ဓမ္မတာ မလာ၊ ဓမ္မတာပြတ်စဲ ကာ ရပ်မြဲရပ်လေ၍ သန္ဓေတည်ကြောင်း သူဌေးကတော်သိလေရာ သူဌေးအား ထိုအကြောင်းကို ပြောပြ၏။

သူဌေးကြီးသည် ဝမ်းသာစွာပင် သူဌေးကတော်အား ကိုယ်ဝန်သူငယ်၏ အစောင့်အရှောက်ကို ပေး၏။ ဆယ်လပြည့်တဲ့ ခါ သားရတနာကို ဖွားမြင်ပါသည်။ ။ နာမည်ပေး၊ ကင်ပွန်းတပ် မင်္ဂလာပြုတဲ့ ခါ သူဌေးကြီးက မိမိစောင့်ရှောက်ထားတဲ့ တောစိုးသစ်ပင်ကို အကြောင်းပြုကာ ရလာသည့် အတွက် "ပါလ" ဟု နာမည်ပေးလိုက်ပါသည်။ ။ (ပါလ= စောင့်ရှောက်အပ် သောသူ)

ပါလမွေးပြီး နောက်ထပ် သားတစ်ယောက် ထပ်မွေး ပြန်၏။ နော

က်မှ မွေးလာတဲ့ ထိုသားအား "စူဠ = အငယ် " ဆိုတဲ့ စကားလုံးထည့်ပြီး စူဠပါလ-ဟု နာမည်ပေးလိုက်ပါသည်။ သားကြီးကိုလည်း " မဟာ=အကြီး " ဆိုတဲ့ စကားလုံး ရှေ့ကထည့်ကာ မဟာပါလ-ဟု မှ ညှိခေါ်လိုက်ပါသည်။

သားနှစ်ယောက် အရွယ်ရောက်လာတော့ အိမ်မှုကိစ္စ များကို ဦးဆောင်လာကြ၏။ နောက်တော့ မိဘနှစ်ပါး ကွယ်လွန်သွားပါသည်။ ဇာတိပြီးတော့ ဇရာ၊ ဇရာပြီးတော့ မရဏလာသည် မှာ ဓမ္မတာပင် မဟုတ်ပေလော။

မိဘနှစ်ပါး ထားရှိခဲ့တဲ့ စည်းစိမ်ဥစ္စာဟူသမျှကို ညီကိုနှစ်ယောက် ညှိနှိုင်းတိုင်ပင်ကာ စီစဉ် ဆောက်ရွက်ကြကုန်၏။ မဟာသုဝဏ္ဏသူဌေးကြီးနှင့် သူဌေးကတော်တို့ လောကထဲက ထွက်ခွာသွားကြ၏။ မဟာပါလ၊ စူဠပါလတို့ ကို လောကကြီးနှင့် မိတ်ဆက်ပေးထားခဲ့ပါသည်။

မဟာပါလ၊ စူဠပါလ ညီကိုနှစ်ယောက် မိမ္မေဖမ္မေကို ဆက်ခံကာ သာဝတ္ထိမြို့၌ပင် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ ချဲ့ထွင် လုပ်ကိုင်နေကြတော့၏။

*****